

ŽABE NA RADENSKEM POLJU

dipl. vzgojiteljica: Jasmina Zemljak

VVZ Kekec Grosuplje

Skupina: Račke–starost 2–3.leta

Projekt: Žabe na Radenskem polju.

Globalni cilj: Doživljanje in spoznavanje žive in nežive narave v njeni raznolikosti, povezanosti, stalnem spreminjanju in estetskih razsežnostih.

1. Projekt, ki sva ga s pomočnico izvedle (Žabe Radenskem polju), je bil celoleten, a je glavnina projekta potekala ravno v mesecu marcu, ko smo dobile delavke VVZ Kekec Grosuplje nalogo izvesti projekt z izboljšavo ISSA pedagoškega področja kakovosti Strategije poučevanja; načelo 5.3. (Pedagog pri oblikovanju dejavnosti upošteva otrokove izkušnje in kompetence ter tako podpira in spodbuja nadaljnji razvoj in učenje.).
2. Projekt je po mojem mnenju primer dobre prakse, ker sva resnično izhajali iz predznanja otrok in ga nadgrajevali. Otroke sva s pomočjo tehnik aktivnega učenja vprašali kaj želijo izvedeti in tako z njimi načrtovali, kako bomo to izvedeli preko tehnik aktivnega učenja. Na koncu pa smo skupaj tudi evalvirali. Otroci so bili nenehno aktivni in so dajali pobude kaj želijo izvedeti.
3. Projekt sva izvedli s pomočjo tehnik aktivnega učenja, ki sva jih vpletli v vsakdanje delo in to zapisovali, dodali fotografije, zapiske izjav otrok. Tako je na koncu nastala knjiga(listovnik) Žabe na Radenskem polju, ki opisuje kako je projekt potekal. Vključili smo tudi starše, ki so skupaj z otroki iskali informacije o žabah in zapisovali vse v zvezek »Žabice na domu« (igrača na dom). Starši so bili zelo aktivni in so bili v veliko pomoč, saj so tudi sami dajali pobude in ideje, kako rešiti odgovore na vprašanja, kako podati snov otrokom, ki so vprašanja zastavili. Otroci so prinašali različne članke, gradivo, knjige in igrače in bili pri raziskovanju nenehno aktivni. Skupaj s starši so iskali gradivo in odgovore na naša vprašanja o žabah, skupaj smo nabrali material za mlako, ki smo jo naredili v oddelku, prinašali so material za izdelavo žabic–lutk, instrumentov, žabic iz orehovit lupin. Predvsem pa so bili otroci aktivni preko tehnik aktivnega učenja, saj so za aktivnim razmišljanjem in reševanjem naših vprašanj, ki smo si jih zastavili prišli do naših odgovorov. Podroben opis tehnik skozi katere so bili otroci aktivni je pod točko 5.
4. Namen našega projekta je bil otrokom te starostne stopnje približati žabe, saj so žabe na Radenskem polju značilnost tega okolja. Cilj je bil s pomočjo tehnik

aktivnega učenja skupaj z otroki določiti smernice projekta in načrtovati, ter raziskovati o žabah tisto, kar otroke res zanima. S sodelavko sva ugotavljali kako bi s tehnikami aktivnega učenja otrokom približali to temo, da bi otroci sami dosegli določena znanja, predvsem, pa sva se posvetovali in odločili, katere tehnike aktivnega učenja sploh so primerne za to starostno stopnjo. Otroci so ob projektu uživali in aktivno sodelovali in to je bil najin namen.

Skozi tehnike aktivnega učenja smo na zanimiv in zabaven način in skupaj z otroki spoznali veliko o žabah, kar je bil tudi namen–da so otroci čim bolj aktivni.

5. Projekt sva začeli že novembra v okviru projekta Z igro skozi prve turistične korake. Že takrat sva najprej uporabili tehniko aktivnega učenja Viharjenje možganov. Naj poudarim da sama še nisem opravila izobraževanja o aktivnem učenju, ampak sem to tehniko že dalj časa uporabljala, saj sem prebrala literaturo o tehnikah aktivnega učenja, ki jo je imela moja pomočnica, ki je izobraževanje opravila.

Tehniki Viharjenje možganov je sledilo spoznavanje žab in stik z njimi, saj nam jih je prinesla v skupino predstavnica Turističnega društva Boštanj. Otroci so žabe božali in spraševali o njih. Nato smo vtise narisali z ogljem. Sledila je igra z igračkami (žabicami), izdelovanje izdelkov na temo,...

Izvedli smo tudi delavnico s starši, kjer smo predstavili delo po kotičkih po metodologiji KZK, na temo »žabe«, kjer so starši izdelali zanimive izdelke na dano temo.

Potem smo pustili žabice spati, saj pozimi žabe otrpnejo in smo se odločili, da temo nadaljujemo marca, ko se spet prebudijo.

Tako smo marca najprej naredili KWL tabelo in tako ugotovili koliko smo si zapomnili o žabah s pomočjo vprašanja »Kaj vemo o žabah?«. Postavili smo tudi vprašanje »Kaj želimo izvedeti?« in tako s pomočjo Kwl tabele skupaj s otroki ugotovili kaj želimo izvedeti in načrtovali kako bomo to izvedeli. Zadnji del tabele s vprašanjem »Kaj smo izvedeli?«, smo pustili za konec projekta–za našo skupno evalvacijo.

Nadaljevali smo s tehniko Grozdi (gruče) in z njo spodbudili otroke k aktivnemu razmišljanju. Otroci so vsak s svojo barvo povezali slike in razložili zakaj so jih povezali.

Izvedli smo tudi tehniko Predvidevanje s pojmi, kjer smo na podlagi ilustracij iz nam neznane zgodbe o žabi, sestavili svojo zgodbo na podlagi predvidevanja kaj je na sliki, nato pa smo spoznali zgodbo iz katere so bile ilustracije. Hkrati pa smo s tem izvedli tudi tehniko v krogu naokrog. To tehniko smo uporabili tudi pri odgovarjanju n naše vprašanje »kje živi žabica?«

Tehnika Premešane slike nam je pomagala spoznati življenjski krog žabe, saj so otroci najprej sami slike razvrstili, kot so mislili, da je prav, nato pa smo spoznali pravi vrstni red razvoja.

Skozi celoten projekt smo se naučili veliko pesmic, ples, spoznali smo pravljice o žabah, izdelovali smo razne izdelke (žabice iz kuhalnic, orehovih lupin, igrali smo na instrumente (žabe). Opazovali in primerjali smo vodo iz luže in vodo iz mlake, ter vodo iz mlake počistili s pomočjo filtra, ki smo ga naredili. Izdelali smo tudi lastno mlako za žabice.

Kot žabice smo se tudi gibalno in priredili Žabjo olimpijado. Na koncu smo projekt evalvirali s pomočjo odgovora na zadnje vprašanje KWL tabele–kaj smo izvedeli in s pomočjo tehnike obhod razstavnega prostora, saj smo o našem projektu naredili razstavo v garderobi vrtca, povabili otroke ostalih skupin, vrtcev, starše, vodstvo vrtca, ter na otvoritvi predstavili kaj smo spoznali o žabah, zapeli pesmice, povedali deklamacije, ki smo se jih naučili in jim pokazali naš žabji ples na glasbo Romane Kranjčar (Žabe).

6. Pri tem projektu sva s pomočnico dokazali, da je tudi z otroki starimi od 2–3 let možno marsikaj raziskovati in spoznavati.

Vse to je seveda možno z zelo dobrim timskim delom, kjer sva si z pomočnico pri izvajanju in dajanju idej enakovredni in z zelo dobrim sodelovanjem s starši. Otroke sva za vsako tehniko dobro motivirale in postopek izvedbe prilagodile njihovi starosti in razumevanju.

Najbolj pomembno je bilo da otroci res skozi igro in zabavno, ter aktivno spoznajo žabe, da sodelujejo pri načrtovanju, da povedo kaj jih zanima in da skupaj evalviramo in ugotovimo ali smo se naučili kar nas je zanimalo.

Tudi v prihodnje bomo uporabljali čim več tehnik aktivnega učenja, saj so otroci z njihovo pomočjo zelo aktivni v razmišljanju, sodelovanju. Otroci so pri tem zelo motivirani, se zabavajo in skozi igro veliko naučijo, kar pa je v predšolski vzgoji najbolj pomembno.